

Леонід Тарасенко

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри інтелектуальної власності,
інформаційного та корпоративного права
Львівського національного університету імені Івана Франка,
адвокат
(м. Львів, Україна)
tarasenkoleo@gmail.com

УДК 347.771.78.025:004.774

ІНТЕРНЕТ-САЙТ ЯК ОБ'ЄКТ ІТ-ПРАВА

АНОТАЦІЯ. Питання про правовий режим веб-сайту практично не висвітлено у науковій літературі. Зважаючи на невелику кількість праць, присвячених дослідженню Інтернет-сайту як об'єкта ІТ-права та права інтелектуальної власності, необхідно констатувати, що у юридичній літературі не сформовано уніфікованого підходу до розуміння його правової сутності.

Метою статті є характеристика Інтернет-сайту як об'єкта ІТ-права та права інтелектуальної власності, з'ясування його правового режиму, характеристика ознак Інтернет-сайту, а також викладення власного бачення щодо вдосконалення правового регулювання цих відносин.

З'ясовано, що веб-сайт як об'єкт ІТ-права не існує поза межами Інтернету. Встановлено, що за змістом веб-сайт є сукупністю даних, електронної (цифрової) інформації та інших об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, а всі інформаційні матеріали Інтернет-сайту пов'язані між собою та структуровані у межах адреси веб-сайту і (або) облікового запису власника цього веб-сайту, доступ до веб-сайту здійснюється через адресу мережі Інтернет (доменне ім'я, запис про каталоги чи виклики і (або) числової адреси за Інтернет-протоколом).

Автор доходить висновку, що Інтернет-сайт – складний об'єкт ІТ-права та права інтелектуальної власності, оскільки: містить програмні засоби (відповідні комп'ютерні програми, завдяки яким веб-сайт функціонує), має інформаційне наповнення (тексти, зображення тощо) й унікальне доменне ім'я (яке зазвичай відображає знак для товарів і послуг, комерційне найменування або ім'я фізичної особи), інформація, що міститься на веб-сайті, зберігається на віддаленому комп'ютері (хостингу), а доступ до нього можливий із будь-якого комп'ютера (чи іншого пристрою), підключеного до мережі Інтернет, завдяки використанню відповідного програмного забезпечення (публічний доступ будь-якої особи).

Ключові слова: Інтернет; веб-сайт; веб-сторінка; авторське право; ІТ-право, інтелектуальна власність.

У науковій і практичній літературі часто вживається два поняття: “цифрове середовище” та “мережа Інтернет”. Визначення поняття

© Леонід Тарасенко, 2018

Леонід Тарасенко

“цифрове середовище” у законодавстві України не міститься. Однак це словосполучення є нормативним, оскільки у тексті міжнародних договорів Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право та про виконання і фонограми використовується поняття “цифрове середовище”, що вживається для охоплення широкого кола комп’ютерних мереж, у яких можуть використовуватися такі майнові права суб’єктів авторського права і суміжних прав, як право на відтворення та на розповсюдження серед широкої публіки, право зробити записані виконання і фонограми доступними. Поняттям “цифрове середовище” оперують у частині характеристики місця та багатьох способів здійснення прав інтелектуальної власності, міститься воно і в численних директивах Європейського Союзу (далі – ЄС). У ст. 244 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, також передбачено положення про захист прав інтелектуальної власності у цифровому середовищі¹.

“Цифрове середовище” є ширшим поняттям, ніж поняття “мережа Інтернет” та “Інтернет-сайт”. Цифрове середовище охоплює і веб-сайти (зокрема, й веб-сторінки як складові веб-сайтів), і електронні документи, файли, в тому числі оцифровані об’єкти інтелектуальної власності, які використовуються на відповідних пристроях, що не передбачають паперової форми документообігу (комп’ютери, ноутбуки, планшети, телефони, інші види так званих гаджетів). Тому об’єкти права інтелектуальної власності й ІТ-права можуть мати цифрове вираження, інакше кажучи, можливе їх прочитання, відтворення та передавання через відповідні вказані вище технічні пристрої із використанням зазвичай мережі Інтернет, тобто певних веб-сайтів, які є складовими частинами всесвітньої інформаційної мережі.

Правовий режим веб-сайту в науковій літературі майже не висвітлено. Лише в окремих підручниках із ІТ-права, права інтелектуальної власності порушується питання про його правову природу². У фахових періодичних виданнях автори здебільшого аналізують лише окремі аспекти, пов’язані з використанням веб-сторінки як складової частини Інтернет-сайту в судовому провадженні³. На рівні дисертаційних дослі-

www.pravo.ua.com.ua

¹ Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: ратифіковано із заявою Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (дата звернення: 27.11.2017).

² Олександра Яворська та інші, *ІТ ПРАВО* (Олександра Яворська ред, Видавництво “Левада” 2017) 36; Євген Харитонов та Олена Харитонova (ред), *ІТ-право: теорія та практика* (Фенікс 2017) 192; Руслан Еннан, *Право інтелектуальної власності* (Алерта 2016) 317.

³ Руслан Еннан, ‘Правове регулювання відносин у мережі Інтернет’ *ІТ право: проблеми і перспективи розвитку в Україні: Науково-практична конференція* (НУ “Львівська політехніка” 2016) 172-182;

джен заслуговує на увагу робота В. Гури, проте вона стосується цивільно-правової охорони веб-сайту загалом⁴. Відтак, тема представленого наукового дослідження вбачається актуальною для подальшого аналізу.

Метою дослідження є характеристика Інтернет-сайту як об'єкта ІТ-права та права інтелектуальної власності, з'ясування його правового режиму, характеристика ознак Інтернет-сайту, обґрунтування пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання таких відносин.

Інтернет-сайт як об'єкт ІТ-права та права інтелектуальної власності – складне явище, яке містить елементи різних правових понять. Окрім поняття “Інтернет-сайт” у науковій літературі та в чинному законодавстві вживається також поняття “веб-сайт”. Ці поняття є синонімами, отож немає потреби їх розмежовувати.

Веб-сайт як об'єкт ІТ-права потребує інтелектуальної творчої праці для створення та належного функціонування. Інтернет-сайт не існує поза межами Інтернету. У законодавстві України визначення Інтернет-сайту вперше було надано в Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади, затвердженого наказом Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України й Державного комітету зв'язку та інформатизації України. Так, відповідно до абз. 3 п. 1.3 Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади:

Веб-сайт (Інтернет-сайт) – це сукупність програмних та апаратних засобів з унікальною адресою у мережі Інтернет разом із інформаційними ресурсами, що перебувають у розпорядженні певного суб'єкта й забезпечують доступ юридичних і фізичних осіб до цих інформаційних ресурсів, та інші інформаційні послуги через мережу Інтернет. Веб-сайт як системне багаторівневе об'єднання різних ресурсів і сервісів для забезпечення максимальної можливості доступу до інформації та послуг є веб-порталом⁵.

¹ Черкашин, ‘Проблеми юридичного факту в Інтернеті в контексті права інтелектуальної власності’ *Актуальні проблеми інтелектуального права: І Всеукраїнська науково-практична конференція* (Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка 2016) 154; Костянтин Зеров, ‘Фіксація змісту веб-сторінки в мережі Інтернет як елемент здійснення права на захист авторських прав на твори, розміщені в мережі Інтернет’ 2015 (2) *Адвокат* 17; М Галабала, ‘Фіксація доказів, що підтверджують порушення прав інтелектуальної власності в мережі Internet’ 2009 (5) *Теорія і практика інтелектуальної власності* 39; Ю Атаманова, ‘Захист прав інтелектуальної власності у мережі Інтернет: світовий досвід та вітчизняні перспективи’ 2014 (3) *Право та інновації* 7.

⁴ Максим Гура, ‘Цивільно-правова охорона Інтернет-сайту в Україні’ (автореф дис канд юрид наук, Інститут держави і права імені В М Корецького Національної академії наук України 2006).

⁵ Порядок інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади: затверджений наказом Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Державного комітету зв'язку та інформатизації України 25 листопада 2002 р. № 327/225, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29 грудня 2002 р. за № 1021/7309. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1021-02> (дата звернення: 28.11.2017).

Леонід Тарасенко

У науковій літературі вчені (зокрема, Ю. Атаманова), розвиваючи це визначення, наголошують, що:

Досягнення формальної та змістовної єдності веб-сайтом здійснюється завдяки трьом основним його складовим, а саме: 1) програмним та апаратним засобам (серверним програмним засобам; програмним засобам сайту); 2) адресі у мережі Інтернет або доменному імені; 3) інформаційному наповненню, яке охоплює текстову інформацію, графічну інформацію, аудіовізуальну інформацію⁶.

Вказана позиція заслуговує на увагу, оскільки Інтернет-сайт має власне унікальне ім'я (домен), функціонує завдяки засобам програмування та містить візуалізацію через інформацію, придатну для використання користувачами Інтернету.

М. Гура у своєму дисертаційному дослідженні наводить власне визначення Інтернет-сайту, розуміючи під ним:

Відокремлений, логічно завершений елемент мережі Інтернет, який створений на основі технології гіперпосилань, розташований на сервері (*host*), має унікальну адресу (*url*), за якою до нього може отримати доступ будь-який користувач мережі Інтернет (інколи з цього правила наявні винятки, зокрема, можливе блокування доступу до певного веб-сайту окремих користувачів або користувачів певної країни тощо. – Л. Т.), та у своїй основі містить Інтернет-сторінки, які мають графічний вигляд і можуть бути переглянуті за допомогою спеціальних комп'ютерних програм (браузерів)⁷.

У Законі України “Про авторське право і суміжні права”⁸ (далі – Закон) в березні 2017 р. також з'явилося визначення веб-сайту, із якого вбачаються такі його ознаки:

- за змістом веб-сайт є сукупністю даних, електронної (цифрової) інформації та інших об'єктів авторського права і (або) суміжних прав;
- всі інформаційні матеріали пов'язані між собою і структуровані у межах адреси веб-сайту та (або) облікового запису власника цього веб-сайту;
- доступ до веб-сайту здійснюється через адресу мережі Інтернет (доменне ім'я, запис про каталоги чи виклики і (або) числової адреси за Інтернет-протоколом).

⁶ Атаманова (н 3) 7.

⁷ Гура (н 4) 8.

⁸ Про авторське право та суміжні права: Закон України від 23 грудня 1993 р. № 3792-ХІІ. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12> (дата звернення: 28.11.2017).

На законодавчому рівні (у цьому ж Законі) з'явилося також визначення поняття електронної (цифрової) інформації, під якою розуміються аудіовізуальні твори, музичні твори (з текстом або без тексту), комп'ютерні програми, фонограми, відеограми, програми (передачі) організацій мовлення, що знаходяться в електронній (цифровій) формі, придатній для зчитування і відтворення комп'ютером, які можуть існувати і (або) зберігатися у вигляді одного або декількох файлів (частин файлів), записів у базі даних на зберігаючих пристроях комп'ютерів, серверів тощо у мережі Інтернет, а також програми (передачі) організацій мовлення, що ретранслюються з використанням мережі Інтернет. Недоліком цього визначення є те, що воно застосовується лише до правовідносин щодо охорони та захисту авторських і суміжних прав, а відтак, не містить іншої інформації, що не охороняється авторським правом (наприклад, повідомлення про новини дня, повідомлення, які надсилаються електронною поштою). Крім того, вказаним визначенням не охоплено всіх об'єктів авторського права (фотографії, літературні твори, малюнки, які також можуть бути виражені в електронній формі, тощо). Це недолік правового регулювання.

Ідентифікувати користувача в мережі Інтернет загалом та на конкретному веб-сайті дає змогу зроблений ним обліковий запис (наприклад, ідентифікувати користувача соціальних мереж або інших веб-ресурсів можна за допомогою облікового запису в *Google*).

Доцільно зазначити, що Інтернет-сайт – це складний об'єкт ІТ-права та права інтелектуальної власності, оскільки:

- містить програмні засоби (відповідні комп'ютерні програми, завдяки яким веб-сайт функціонує);
- має інформаційне наповнення (тексти, зображення тощо);
- має унікальне ім'я (доменне ім'я);
- інформація, що міститься на веб-сайті, зберігається на віддаленому комп'ютері (цей процес характеризується як хостинг);
- доступ до Інтернет-сайту можливий із будь-якого комп'ютера (чи іншого пристрою), підключеного до мережі Інтернет, завдяки використанню відповідного програмного забезпечення (публічний доступ будь-якої особи).

Із наведених ознак убачається, що без відповідного програмного забезпечення функціонування Інтернет-сайту з технічної точки зору неможливе. Йдеться, зокрема, про комп'ютерні програми, які працюють “всередині” веб-сайту. Відповідно до загального правила правова охорона комп'ютерної програми здійснюється авторським правом. Водночас комп'ютерна програма може бути складовою винаходу (корисної

моделі), що виконує певну функцію в межах винайденого технічного рішення. Про це свідчить і судова практика. Так, у справі за позовом винахідників до Міжнародного науково-навчального центру інформаційних технологій і систем НАН та МОН України про стягнення винагороди суд встановив, що позивачі (винахідники) створили службовий винахід “Спосіб комп’ютерної ідентифікації особи за зображенням її обличчя”⁹. Такий спосіб комп’ютерної ідентифікації особи (чи інший подібний процес) можливо використовувати як складову веб-сайту. Тому програмні засоби Інтернет-сайту містять об’єкти авторського права та можуть містити певне технічне рішення, яке є винаходом або корисною моделлю.

Інформаційне наповнення Інтернет-сайту – це, як правило, інтелектуальна власність певної особи. На веб-сайті можуть бути розміщені об’єкти авторського права (тексти, малюнки, музичні твори тощо), суміжних прав (приміром, фонограми, відеограми), об’єкти патентного права (наприклад, зображення промислового зразка), засоби індивідуалізації (зокрема, комерційне найменування, зображення знака для товарів і послуг) тощо. У більшості випадків на веб-сайтах розміщують саме об’єкти авторського права, зважаючи на те, що в основному веб-сторінки – це текстова інформація.

Інтернет-сайт має доменне ім’я, яке є унікальним. Зазвичай доменне ім’я відображає або знак для товарів і послуг, або комерційне найменування, або ім’я фізичної особи. Відтак, у багатьох випадках використання домену (як назви Інтернет-сайту) – спосіб використання таких об’єктів права інтелектуальної власності, як торговельна марка чи комерційне найменування. Відповідно до ст. 20 Закону України “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг” порушенням прав власника свідоцтва на знак для товарів і послуг вважається використання знака без його згоди в доменних іменах¹⁰. Доменне ім’я становить частину системи доменних імен та функціонально забезпечує адресацію в мережі Інтернет. У науковій літературі наявна позиція, згідно з якою доменне ім’я є самостійним об’єктом права інтелектуальної власності як засобу індивідуалізації учасників цивільного обороту, товарів і послуг у всесвітній мережі Інтернет¹¹. Такий погляд заслуговує на увагу, хоча судова практика його не підтримує, оскільки доменне ім’я може бути складовою торговельної марки, іншого засобу індивідуалізації учасників цивільного обороту чи самостійним комерційним або некомерційним позначенням. Із визна-

⁹ Рішення Апеляційного суду м. Кієва від 16 вересня 2015 р. № 50793926 у справі № 752/9813/13. URL: <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/50793926>> (дата звернення: 29.11.2017).

¹⁰ Про охорону прав на знаки для товарів і послуг: Закон України від 15 грудня 1993 р. № 3689-XII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3689-12> (дата звернення: 29.11.2017).

¹¹ Василь Бонтлаб, “Цивільно-правове регулювання доменних імен” (автореф дис канд юрид наук, Київський національний університет імені Тараса Шевченка 2006) 8.

чення домену, наведеного в Законі України “Про телекомунікації”¹², вбачаються ознаки (вимоги) доменного імені: це – частина ієрархічного адресного простору мережі Інтернет, тобто воно використовується для адресації комп’ютерів і ресурсів в Інтернеті; наявність унікальної назви, що його ідентифікує; відповідність технічним вимогам (визначена кількість символів, обмеження щодо застосування окремих символів тощо); не повинно порушувати законодавство про торговельні марки, інші засоби індивідуалізації учасників цивільного обороту; обов’язкова реєстрація; обслуговується групою серверів доменних імен; централізоване адміністрування; не існує поза мережею Інтернет; екстериторіальний характер, зумовлений особливостями мережі Інтернет.

Інформація, розміщена на веб-сайті, повинна зберігатися на певному комп’ютері, так званому сервері, що має назву “хостинг”. Хостинг включає надання дискового простору на сервері для зберігання інформації (інформаційного наповнення Інтернет-сайту), а також забезпечує постійне підключення до мережі Інтернет, завдяки чому інформація, наявна на веб-сайті, стає публічно доступною. Визначення хостингу в законодавстві України не наведено, проте відповідно до ст. 1 Закону постачальником послуг хостингу є особа, яка надає власникам веб-сайтів послуги і (або) ресурси для розміщення веб-сайтів чи їх частин у мережі Інтернет та із забезпечення доступу до них через мережу Інтернет¹³.

Доступ до Інтернет-сайту є можливим не лише зі стаціонарного комп’ютера, а й із будь-якого іншого пристрою, завдяки якому особа може підключитися до мережі Інтернет (йдеться про ноутбуки, планшети, телефони тощо). На сьогодні недоречно обмежувати можливість доступу до мережі Інтернет шляхом використання тільки комп’ютера, позаяк кількість пристроїв, які підтримують функції доступу до мережі Інтернет, щороку збільшується.

Також доступ до веб-сайту можливий із будь-якого місцезнаходження особи, де є підключення до мережі Інтернет, незалежно, приміром, від країни, населеного пункту, що зумовлено екстериторіальним характером Інтернету.

Власник веб-сайту – це особа, яка є володільцем облікового запису та встановлює порядок і умови використання веб-сайту. У законодавстві встановлено презумпцію, відповідно до якої за відсутності доказів іншого, власником веб-сайту вважається реєстрант відповідного доменного імені, за яким здійснюється доступ до веб-сайту, і (або) отримувач послуг хостингу. Наведене припущення може бути спростоване, оскільки

¹² Про телекомунікації: Закон України від 18 листопада 2003 р. № 1280-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1280-15> (дата звернення: 30.11.2017).

¹³ Про авторське право та суміжні права (н 8).

досить часто здійснюється реєстрація веб-сайту на іншу особу, яка насправді його не використовує, ним не управляє. Такою особою може бути, зокрема, працівник юридичної особи, яка має власний веб-сайт – візитку чи власний веб-портал, розробник сайту, який первісно зареєстрував сайт на власне ім'я. Таким чином, реальний володілець сайту та реєстрант можуть не збігатися. Тому доцільним убачається підхід законодавця, який лише встановлює презумпцію щодо того, хто вважається власником веб-сайту.

Необхідно звернути увагу, що веб-сайт складається із веб-сторінок, а власник веб-сайту – не завжди власник веб-сторінки. Згідно зі ст. 1 Закону ‘власник веб-сайту не є власником веб-сторінки, якщо останній володіє обліковим записом, що надає йому можливість самостійно, незалежно від власника веб-сайту, розміщувати інформацію на веб-сторінці й нею управляти’¹⁴. Такий підхід також цілком виправданий, адже часто користувачі веб-ресурсів мають технічну можливість самостійно наповнювати контент (певний веб-сайт) інформацією, власниками якого вони не є. Прикладом зазначеного може слугувати обліковий запис у соціальних мережах, на веб-порталах, завдяки чому користувач самостійно формує інформаційну складову свого облікового запису, виставляючи на загал ту інформацію, яку вважає за потрібне. Крім того, наведена норма є важливою з огляду на потенційний суб’єктний склад спору, що може виникнути у разі порушення цією особою авторських або суміжних прав (у такому разі саме власник веб-сторінки повинен бути відповідачем у вказаній категорії справ).

Висновки. Веб-сайт як об’єкт ІТ-права потребує інтелектуальної творчої праці для створення і належного функціонування та не існує поза межами Інтернету. За змістом веб-сайт є сукупністю даних, електронної (цифрової) інформації та інших об’єктів авторського права і (або) суміжних прав, а всі інформаційні матеріали Інтернет-сайту пов’язані між собою та структуровані у межах адреси веб-сайту і (або) облікового запису власника цього веб-сайту.

Доступ до веб-сайту здійснюється через адресу мережі Інтернет (доменне ім’я, запис про каталоги чи виклики і (або) числової адреси за Інтернет-протоколом).

Інтернет-сайт – складний об’єкт ІТ-права та права інтелектуальної власності, оскільки: містить програмні засоби (відповідні комп’ютерні програми, завдяки яким веб-сайт функціонує), має інформаційне наповнення (тексти, зображення тощо) й унікальне доменне ім’я (яке зазвичай відображає знак для товарів і послуг, комерційне найменування

¹⁴ Про авторське право та суміжні права (н 8).

або ім'я фізичної особи), інформація, що міститься на веб-сайті, зберігається на віддаленому комп'ютері (хостингу), а доступ до нього можливий із будь-якого комп'ютера (чи іншого пристрою), підключеного до мережі Інтернет, завдяки використанню відповідного програмного забезпечення (публічний доступ будь-якої особи).

Доступ до веб-сайту можливий із будь-якого місцезнаходження особи, де є підключення до мережі Інтернет, незалежно, наприклад, від країни, населеного пункту, що зумовлено екстериторіальним характером Інтернету.

REFERENCES

List of legal documents

Legislation

1. Poriadok informatsiinoho napovnennia ta tekhnichnoho zabezpechennia Yedynoho veb-portalu orhaniv vykonavchoi vlady [Procedure Regarding Information Contents and Technical Support of the Unified Web Portal of Executive Authorities]: zatverdzhnyi nakazom Derzhavnogo komitetu informatsiinoi polityky, telebachennia i radiomovlennia Ukrainy, Derzhavnogo komitetu zviazku ta informatyzatsii Ukrainy [approved by Order of the State Committee for Information Policy, Television and Radio Broadcasting of Ukraine, the State Committee for Communications and Informatization of Ukraine] 25 lystopada 2002 r. № 327/225, zareiestrovany u Ministerstvi yustytzii Ukrainy 29 hrudnia 2002 r. za № 1021/7309. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1021-02> (accessed: 28.11.2017) (in Ukrainian).
2. Pro avtorske pravo ta sumizhni prava [On Copyright and Related Rights]: Zakon Ukrainy [Law of Ukraine] vid 23 hrudnia 1993 r. № 3792-XII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12> (accessed: 28.11.2017) (in Ukrainian).
3. Pro okhoronu prav na znaky dlia tovariv i posluh [On the Protection of Rights to Trademarks for Goods and Services]: Zakon Ukrainy [Law of Ukraine] vid 15 hrudnia 1993 r. № 689-XII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3689-12> (accessed: 29.11.2017) (in Ukrainian).
4. Pro telekomunikatsii [On Telecommunications]: Zakon Ukrainy [Law of Ukraine] vid 18 lystopada 2003 r. № 1280-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1280-15> (accessed: 30.11.2017) (in Ukrainian).
5. Uhoda pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovarystvom z atomnoi enerhii i yikhnimy derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony [The Association Agreement between Ukraine, on the one part, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, on the other part]: ratyfikovano iz zaiavoju Zakonom Ukrainy [Ratified with the Statement by the Law of Ukraine] vid 16 veresnia 2014 roku № 1678-VII. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (accessed: 27.11.2017) (in Ukrainian).

Cases

6. Rishennia Apeliatsiinoho sudu m. Kyieva [Award of the Kyiv City Court of Appeal] vid 16 veresnia 2015 r. № 50793926 u spravi № 752/9813/13. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/50793926> (accessed: 29.11.2017) (in Ukrainian).

Bibliography

Authored books

7. Ennan R, *Pravo intelektualnoi vlasnosti [Intellectual Property Law]* (Alerta 2016) (in Ukrainian).

Edited books

8. Kharytonov Ye ta Kharytonova O (red), *IT-pravo: teoriia ta praktyka [IT-Law: Theory and Practice]* (Feniks 2017) (in Ukrainian).
9. Yavorska O ta inshi, *IT pravo [IT-Law]* (Oleksandra Yavorska red, Vydavnytstvo "Levada" 2017) (in Ukrainian).

Articles

10. Atamanova Yu, 'Zakhyst prav intelektualnoi vlasnosti u merezhi Internet: svitovyi dosvid ta vitchyzniani perspektyvy' ['Protection of Intellectual Property Rights on the Internet: International Experience and National Prospects'] 2014 (3) *Pravo ta innovatsii* 7 (in Ukrainian).
11. Halabala M, 'Fiksatsiia dokaziv, shcho pidtverdzhuiut porushennia prav intelektualnoi vlasnosti v merezhi Internet' ['Recording of Evidence Supporting Infringement of Intellectual Property Rights on the Internet'] 2009 (5) *Teoriia i praktyka intelektualnoi vlasnosti* 39 (in Ukrainian).
12. Zerov K, 'Fiksatsiia zmistu veb-storinky v merezhi Internet yak element zdiisnennia prava na zakhyst avtorskykh prav na tvory, rozmishcheni v merezhi Internet' ['Recording of an Internet Webpage's Contents as an Element of Exercise of the Right to the Protection of Copyright to Works Published on the Internet'] 2015 (2) *Advokat* 17 (in Ukrainian).

Conference papers

13. Cherkashyn I, 'Problemy yurydychnoho faktu v Interneti v konteksti prava intelektualnoi vlasnosti' ['Issues Relating to the Legal Fact on the Internet in the Context of Intellectual Property Law'] *Aktualni problemy intelektualnogo prava: I Vseukrainska naukovo-praktychna konferentsiia [Topical Issues of Intellectual Law: the First All-Ukrainian Scientific and Practical Conference]* (Yurydychnyi fakultet Lvivskoho natsionalnogo universytetu imeni Ivana Franka 2016) (in Ukrainian).
14. Ennan R, 'Pravove rehuliuвання vidnosyn u merezhi Internet' ['Legal Regulation of Relations on the Internet'] *IT pravo: problemy i perspektyvy rozvytku v Ukraini: Naukovo-praktychna konferentsiia [IT-Law: Development Issues and Prospects in Ukraine: Scientific and Practical Conference]* (NU "Lvivska politekhnika" 2016) (in Ukrainian).

Thesis abstracts

15. Bontlab V, 'Tsyvilno-pravove rehuliuвання domennykh imen' ['Regulation of Domain Names under Civil Law'] (avtoref dys kand yuryd nauk, Kyivskiy natsionalnyi universytet imeni Tarasa Shevchenka 2006) (in Ukrainian).
16. Hura M, 'Tsyvilno-pravova okhorona Internet-saitu v Ukraini' ['Protection of an Internet Web-Site in Ukraine under Civil Law'] (avtoref dys kand yuryd nauk, Instytut derzhavy iprava imeni V M Koretskoho Natsionalnoi akademii nauk Ukrainy 2006) (in Ukrainian).

Leonid Tarasenko

AN INTERNET WEBSITE AS THE OBJECT OF IT-LAW

ABSTRACT. The issue of the legal regime of a website actually remains almost disregarded in the scientific literature. Given an insignificant number of works focused on the study of an Internet website as the object of IT-law and intellectual property law, it should be noted that in the legal literature no unified approach to the understanding of its legal essence has been formed so far.

The purpose of this article is to characterize a website as the object of IT-law and intellectual property law, to elucidate its legal regime, describe the characteristic signs of an Internet website, and to present own vision about the improvement of legal regulation of these relations.

It is found that a website as the object of IT-law does not exist beyond the Internet. It is established that by its contents, a website is a collection of data, electronic (digital) information and other objects of copyright and (or) related rights, and all of the information materials of an Internet website are interrelated and structured within the address of a website and (or) the account of this website's owner, and the website is accessed via the address on the Internet (domain name, a record of directories or calls and (or) a numeric address according to the Internet protocol).

The author arrives at the conclusion that an Internet website is a complex object of IT-law and intellectual property law, because it comprises software tools (relevant computer programs making a website operational), has its information contents (texts, pictures) and a unique domain name (which usually reflects a trademark of goods and services, a commercial name or a name of an individual), the information on the website is stored on a remote computer (hosting) and may be accessed from any computer (or another device) connected to the Internet through the use of relevant software (public access of any person).

KEYWORDS: Internet; website; webpage; copyright; IT-law; intellectual property.